

India is a country which has Unity in Diversity. We cannot find so many languages, cultures elsewhere. We can call India as a 'Mini World'. Indian culture includes the tribal cultures also. These cultures are not included in the main stream of the society, but it has its own unique rituals, ideas, civilisations, life styles, languages and cultures. These tribes have retained their uniqueness. This uniqueness has become an important and curious feature in human progress.

Like India, Karnataka state also has many languages, tribes, cultures which have grown and got nourished here. In Karnataka's Southern side Coorg district's Viraj pet, Somwar pet, Mercara- in these 3 Taluks, we can find the 'Kuruba' tribe people. In this progressive rat race, when individual existence itself has become tense and scary, these 'Kuruba' people have stayed away from the civilisation. Their social, economic and political situations are the important study features of this research thesis.

HISTORY

In Karnataka, Coorg district has many highlands. It has western ghats and includes eastern and western slopes. Coorg district's total geographical area is over 4,102 sq.km. This is Karnataka's smallest district. In Karnataka's Coorg district 'Kuruba', Kadu Kuruba' and 'Jenu Kuruba' tribes are there. Originally, these tribes belong to the same single tribe. But, overtime, these tribes got divided due to many reasons and have established their very own identities.

Kurubas were the world's original inhabitants. Kurubas were the first and foremost people to inhabit the world. They

were courageous and belonged to the 'Pallava' race who ruled South India for many years. Then, overtime, due to Kongas, Cholas and Chalukya's powerful invasions around 7th or 8th century, their power declined and they lost their identities. After losing power, they went to nearby hilly and rocky regions, namely, Malabar, Nilgiris, Coorg, Wynad forest regions in disguise. After some time, without any communication with the outside world they lived their solitary, natural life without any civilisation of the civilised world. This made and converted them as forest people or forest tribe.

In Karnataka, the 'Kuruba' community people have been divided as Scheduled Tribe and backward Tribe. We can find people belonging to 'Kuruba' race in Coorg district's Viraj Pet Taluk's Tithi Mathi, Goni Koppa, Ontiangadi, Baddagola, Koppa, Ponnampet, Maldhare, Kutta, Panchavalli and R G Grama and in Somvarpet Taluk's Hebbale, Koodlipet, Valnur, Basavanare, Koodlur, Shanivarsanthe, Hittalageri etc., and to some extent in Mercara Taluk.

To sum up, we should bring the Kuruba community people to the main stream of the society who are spread across the width and breadth of the country and known and recognised by different names. This community should be taken towards awareness as they are extremely suffering from rapid urbanisation as well as modernisation. This responsibility of helping and taking them lies on the shoulders of the government.

POLITICAL SITUATION

After we got our independence and even after the democratic form of government came into power, the 'Kuruba' people have only followed the advice of the chief of their Hadis. They have elected only those suggested by their chief. After the reservation policy came into existence and when these people were included in the Scheduled Tribes Category, only then they understood the true meaning of democracy. Some associations are working with these tribals and creating awareness. They are told and advised about government's aims, policies and welfare programmes. These associations have become the guiding lamp for these tribe's progress.

Mr. G K Subbaiah from Coorg district was the only one elected member of legislative assembly. In the same way in gram panchayat and Zilla panchayats the tribe's members are only a few.

In October 1999, the Government of India has newly established a separate department (Ministry of Tribal Affairs) for the welfare of the tribals. In 1931 census, Kurubas are separately recognised. Since 1950, these tribes are included in the Scheduled Tribes category.

The Scheduled Castes and Scheduled Tribes lists (Modification) Order 1956, Schedule 3, Part 8, Mysore (1) 5th and 6th.

ಅಮರ್ತ್ಯ ಸೇನ್ ರವರ ಚಿಂತನೆಯಲ್ಲಿ ಲಿಂಗ ಅಸಮಾನತೆ.

ಪೀಠಿಕೆ:

ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಹುಟ್ಟಿನಿಂದ ಅಂದರೆ ದೈಹಿಕ ವ್ಯತ್ಯಾಸಗಳಿಂದ ಹೆಣ್ಣು ಅಥವಾ ಗಂಡು ಎಂದು ಗುರುತಿಸಲ್ಪಡುತ್ತಾರೆ.ಲಿಂಗ ಅಸಮಾನತೆಯು ಲಿಂಗವನ್ನು ಆಧರಿಸಿದ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳ ಅಸಮಾನ ಗ್ರಹಿಕೆಯಾಗಿದೆ.ಇದು ಸಾಮಾಜಿಕವಾಗಿ ನಿರ್ಮಿಸಲಾದ ಲಿಂಗ ಪಾತ್ರಗಳಲ್ಲಿನ ವ್ಯತ್ಯಾಸಗಳಿಂದ ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ. ಲಿಂಗ ಅಸಮಾನತೆ ಎಂಬುದು ಭಾರತೀಯ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಹಲವು ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಗೋಚರವಾಗುತ್ತಿರುವ ಪ್ರಮುಖ ವಿಷಯವಾಗಿದೆ. ವಿಶ್ವದಾದ್ಯಂತ ಆರ್ಥಿಕ, ಸಾಮಾಜಿಕ, ರಾಜಕೀಯ, ಶೈಕ್ಷಣಿಕ, ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಮತ್ತು ವೈಜ್ಞಾನಿಕವಾಗಿ ಎಷ್ಟೇ ಮುಂದುವರಿದ ಸಮಾಜವಾಗಿದ್ದರೂ ಲಿಂಗ ಅಸಮಾನತೆಗಳು ಇದ್ದೇ ಇರುತ್ತವೆ.

ನಿಸರ್ಗದತ್ತವಾಗಿ ಸಮಾನತಾ ಭಾವದಿಂದ ಮಾನವನ ವಿಕಾಸವಾಗಿದೆ. ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕವಾದ ಲಿಂಗ ಪಾತ್ರದ ಅಧೀನತೆ ಹಾಗೂ ಸಾಮಾಜಿಕ ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ಮೇಲಿರುವ ಪುರುಷರ ಪ್ರಾಭಲ್ಯದಿಂದಾಗಿ ಲಿಂಗ ಸಮಾನತೆಗೆ ತೊಡಕುಂಟಾಗಿದೆ. ಜಗತ್ತಿನ ಸೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಗಂಡು ಹಾಗೂ ಹೆಣ್ಣು ಇಬ್ಬರೂ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಸಮಾನತೆಯಾದ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದರೂ ಸಮಾಜ ಮಹಿಳೆಯರಿಗೆ ಕೊಡುವ ಸ್ಥಾನ-ಮಾನ ಬೇರೆಯಾಗಿವೆ. ಇಂತಹ ಅಸಮಾನತೆಗಳು ಅಂತ್ಯಗೊಂಡು ನ್ಯಾಯೋಚಿತವಾದ ಸಮಾನತಾ ಸಮಾಜದ ಸ್ಥಾಪನೆ ನಿರ್ಮಾಣವಾಗಬೇಕಿದೆ.

1948ರ ಡಿಸೆಂಬರ್ 10ರಂದು ವಿಶ್ವಸಂಸ್ಥೆಯ ಸಾಮಾನ್ಯ ಸಭೆಯು ಅಂಗೀಕರಿಸಿದ ಮಹತ್ವದ ಘೋಷಣೆಯಲ್ಲಿ “ಎಲ್ಲಾ ಮಾನವರು ಸ್ವತಂತ್ರವಾಗಿ ಗೌರವ ಮತ್ತು ಹಕ್ಕುಗಳಲ್ಲಿ ಸಮಾನವಾಗಿ ಜನಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಎಲ್ಲಾ ಹಕ್ಕುಗಳು ಮತ್ತು ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯಗಳಿಗೆ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರಿಗೂ ಸಮಾನ ಅವಕಾಶವಿದೆ ಎಂದು ಪುನರುಚ್ಚರಿಸುತ್ತದೆ ಹಾಗೂ ಜನಾಂಗ, ಬಣ್ಣ, ಲಿಂಗ, ಭಾಷೆ, ಧರ್ಮ, ಜನನ ಅಥವಾ ಇತರ ಸ್ಥಾನಮಾನದಂತಹ ಯಾವುದೇ ರೀತಿಯ ತಾರತಮ್ಯವನ್ನು ಮಾಡಬಾರದೆಂದು ತಿಳಿಸಿದೆ.

ವಿಶ್ವಸಂಸ್ಥೆಯ ಪ್ರಧಾನ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿಯಾದ ಶ್ರೀ ಆಂಟೋನಿಯೋ ಗುಟೆರಸ್ ಅವರು ಲಿಂಗ ಸಮಾನತೆಯನ್ನು ಸಾಧಿಸುವುದು ಹಾಗೂ ಮಹಿಳೆಯರು ಮತ್ತು ಯುವತಿಯರನ್ನು

ಸಬಲೀಕರಣಗೊಳಿಸುವುದು ನಮ್ಮ ಕಾಲದ ಅಪೂರ್ಣ ಕಾರ್ಯವಾಗಿದ್ದು, ವಿಶ್ವದ ಅತಿದೊಡ್ಡ ಮಾನವ ಹಕ್ಕುಗಳ ಸವಾಲು ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ.

1995ರ ಮಾನವ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ವರದಿಯಲ್ಲಿ ಲಿಂಗ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಸೂಚ್ಯಂಕ(ಜಿಡಿಐ) ಮತ್ತು ಲಿಂಗ ಸಬಲೀಕರಣ ಅಳತೆ(ಜಿಇಎಂ) ಅನ್ನು ಪರಿಚಯಿಸಲಾಯಿತು. ಜಿಡಿಐ ಮತ್ತು ಜಿಇಎಂ ವಿಶ್ವ ಸಂಸ್ಥೆಯ ಮಾನವ ಮಾನವ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ವರದಿಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಜಾಗತಿಕ ಲಿಂಗ ಅಸಮಾನತೆಯನ್ನು ಅಳೆಯುವ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಸೂಚ್ಯಂಕಗಳಾಗಿವೆ. ಜಿಡಿಐ ಮತ್ತು ಜಿಇಎಂ ಗಳು ಲಿಂಗ ಅಸಮಾನತೆಯ ಸಂಯೋಜಿತ ಸೂಚ್ಯಂಕವಾಗಿದ್ದು ದೇಶದೊಳಗಿನ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯನ್ನು ಮಾತ್ರ ಪರಿಗಣನೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದರಿಂದ ಇದೋಂದು ಸಮರ್ಪಕವಾದ ಲಿಂಗ ಅಸಮಾನತೆಯ ಮಾನದಂಡವಾಗಿಲ್ಲವೆಂದು ಬೆನಿರಿಯಾ ಮತ್ತು ಪರ್ಮನಿಯರ್ ರವರು ಅಭಿಪ್ರಾಯಪಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ನಂತರ ಲಿಂಗ ಅಸಮಾನತೆಯನ್ನು ನಿಖರವಾಗಿ ಅಳೆಯಲು ಜಿಡಿಐ ಮತ್ತು ಜಿಇಎಂ ಗಳು ಅಸಮರ್ಥವಾಗಿವೆ ಎಂದು ಟೀಕಿಸಲಾಯಿತು. ಜಿಡಿಐ ಮತ್ತು ಜಿಇಎಂ ನ್ನು ಸುಧಾರಿಸುವ ಪ್ರಯತ್ನದಲ್ಲಿ ಯುಎನ್‌ಡಿಪಿ 2010ರ ಮಾನವ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ವರದಿಯಲ್ಲಿ ಲಿಂಗ ಅಸಮಾನತೆ ಸೂಚ್ಯಂಕವನ್ನು ಪರಿಚಯಿಸಿತು. 2011ರ ಜಾಗತಿಕ ಲಿಂಗಾಂತರ ವರದಿ ಪ್ರಕಾರ ಐಸ್‌ಲ್ಯಾಂಡ್, ನಾರ್ವೆ, ಫಿನ್‌ಲ್ಯಾಂಡ್, ಸ್ವೀಡನ್, ನಿಖರಗುವ, ನ್ಯೂಜಿಲ್ಯಾಂಡ್, ಐರ್ಲ್ಯಾಂಡ್, ಸ್ಪೈನ್ ದೇಶಗಳು ಲಿಂಗ ಸಮಾನತೆ ಸಾಧಿಸುವಲ್ಲಿ ಮುಂಚೂಣಿಯಲ್ಲಿವೆ.

2011ರ ಜನಗಣತಿ ಪ್ರಕಾರ ಭಾರತದ ಒಟ್ಟು ಜನಸಂಖ್ಯೆಯ 121,01,93,422 ರಷ್ಟಿದ್ದು, ಇದರಲ್ಲಿ ಪುರುಷರು 62,37,24,248 ಹಾಗೂ ಮಹಿಳೆಯರು 58,64,69,174 ಸಂಖ್ಯೆಯಷ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಲಿಂಗಾನುಪಾತವನ್ನು ಗಮನಿಸುವುದಾದರೆ 1000 ಪುರುಷರಿಗೆ 940 ಮಹಿಳೆಯರಿದ್ದಾರೆ. ಈ ತಾರತಮ್ಯವು ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಅಂಶಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಮುಂದುವರಿಯುತ್ತಿದೆ. ಶಿಕ್ಷಣ, ಆರೋಗ್ಯ, ರಕ್ಷಣೆ, ರಾಜಕೀಯ ಭಾಗವಹಿಸುವಿಕೆ ಮುಂತಾದವುಗಳಲ್ಲಿ ಮಹಿಳೆಯರನ್ನು ಅಸಮಾನತೆಯಿಂದ ಕಾಣಲಾಗುತ್ತಿದೆ.

ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಗಳು:

ಲಿಂಗ ಅಸಮಾನತೆ ಎಂದರೆ ಮಹಿಳೆಯರು ಮತ್ತು ಪುರುಷರು, ಹುಡುಗಿಯರು ಮತ್ತು ಹುಡುಗರು ಒಂದೇ ಸಮನಾದ ಹಕ್ಕುಗಳು, ಸಂಪನ್ಮೂಲಗಳು, ಅವಕಾಶಗಳು ಮತ್ತು ರಕ್ಷಣೆಗಳನ್ನು ಆನಂದಿಸುವುದರಲ್ಲಿನ

ವ್ಯತ್ಯಾಸವಾಗಿದೆ. ಸ್ತ್ರೀ-ಪುರುಷ ಅಸಮಾನತೆಯ ಮೂಲಗಳನ್ನು ಜೈವಿಕ ಹಾಗೂ ಮನೋವೈಜ್ಞಾನಿಕ ದೃಷ್ಟಿಕೋನಗಳಿಂದ ನೋಡಬೇಕಿದೆ.

ನೆಲ್ಸನ್ ಮಂಡೇಲಾ:- ಮಹಿಳೆಯರನ್ನು ಸರ್ವ ಪ್ರಕಾರದ ಬಾಳಿಕೆಯಿಂದ ಮುಕ್ತಗೊಳಿಸದ ಹೊರತು ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವನ್ನು ಸಾಧಿಸಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ

ಕೋಪಿ ಅಣ್ಣನ್ :- ಲಿಂಗ ಸಮಾನತೆಯು ಅದರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಗುರಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿದೆ. ಬಡತನವನ್ನು ಕಡಿಮೆ ಮಾಡುವುದು, ಸುಸ್ಥಿರ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯನ್ನು ಉತ್ತೇಜಿಸುವುದು ಮತ್ತು ಉತ್ತಮ ಆಡಳಿತವನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸುವ ಸವಾಲನ್ನು ಎದುರಿಸಲು ಇದು ಪೂರ್ವಭಾವಿ ಷರತ್ತು.

ಫ್ಲೇಟೋ:- ಮಹಿಳೆಯರು ಪುರುಷರಂತೆಯೇ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವ ನಿರೀಕ್ಷೆಯಿದ್ದರೆ, ನಾವು ಅವರಿಗೆ ಅದೇ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಕಲಿಸಬೇಕು.

ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಲಿಂಗ ಅಸಮಾನತೆ.

ಭಾರತವು ವಿವಿಧ ಭಾಷೆ, ಜನಾಂಗ, ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಮತ್ತು ವೈವಿಧ್ಯ ಪೂರ್ಣಭೌಗೋಳಿಕ ಲಕ್ಷಣಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ರಾಷ್ಟ್ರವಾಗಿದೆ. ತನ್ನ ತೀವ್ರಗತಿಯ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯಿಂದ ಅನೇಕ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಪರ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳಿಗೆ ದಾರಿದೀಪವಾಗಿದೆ. ವಿಪರ್ಯಾಸವೆಂದರೆ ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕ ಪಿತೃಪ್ರಧಾನ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಂತಹ ಅಸಮಾನ ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕ ಪದ್ಧತಿಗಳನ್ನು ಬಿಡದೆ ಮುಂದುವರಿಸಿಕೊಂಡೇ ಬಂದಿದೆ. ಮಹಿಳೆಯರು ಇಂದಿಗೂ ಎರಡನೇ ದರ್ಜೆ ಪ್ರಜೆಗಳಾಗಿ ನೋಡಲ್ಪಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇತ್ತೀಚಿನ ದಿನ ಮಾನಗಳಲ್ಲಿ ಭಾರತದಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ ಲಿಂಗ ಅಸಮಾನತೆಯು ಜ್ವಲಂತವಿಷಯವಾಗಿದೆ.

ವಿಶ್ವ ಆರ್ಥಿಕ ವೇದಿಕೆಯ 2020ರ ಜಾಗತಿಕ ಲಿಂಗಾಂತರ ಸೂಚ್ಯಂಕದ ಪ್ರಕಾರ ಭಾರತವು 112 ನೇ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿದೆ. 2018ರಲ್ಲಿ 0.665 ಅಂಕಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದ ಭಾರತವು 2020ರಲ್ಲಿ 0.668 ಅಂಕಗಳನ್ನು ಗಳಿಸಿದೆ. ಈ ಸೂಚ್ಯಂಕವು ಆರ್ಥಿಕ ಭಾಗವಹಿಸುವಿಕೆ ಮತ್ತು ಅವಕಾಶ, ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಸಾಧನೆ, ಆರೋಗ್ಯ ಮತ್ತು ಉಳಿವು, ರಾಜಕೀಯ ಸಬಲೀಕರಣದಲ್ಲಿನ ಲಿಂಗ ಆಧಾರಿತ ಅಂತರಗಳ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯನ್ನು ಮಾನದಂಡವಾಗಿ ಪರಿಗಣಿಸುತ್ತದೆ.

ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಲಿಂಗಾನುಪಾತ :-

ವರ್ಷ	ಸ್ತ್ರೀಯರು	ಪುರುಷರು
1951	946	1000
1961	941	1000
1971	930	1000
1981	934	1000
1991	927	1000
2001	933	1000
2011	940	1000

ಮೂಲ: Census.gov.in

ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಲಿಂಗ ಅಸಮಾನತೆಯನ್ನು ಭಾರತದ ಜನಗಣತಿಯ ವರದಿಯ ಪ್ರಕಾರ ನೋಡುವುದಾದರೆ 1951 ರಿಂದ 2011 ರ ವರೆಗೂ ಸ್ತ್ರೀ-ಪುರುಷರ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ವ್ಯತ್ಯಾಸಗಳನ್ನು ಗುರುತಿಸಬಹುದಾಗಿದೆ.

ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಸಂವಿಧಾನದ ಮೂಲಕ ಮಹಿಳೆಯರಿಗೆ ನೀಡಲಾಗುತ್ತಿರುವ ಸವಲತ್ತುಗಳು ಅನೇಕ. ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಮೊಟ್ಟ ಮೊದಲಿಗೆ ಬರುವುದು ಸಂವಿಧಾನದ 14ನೇ ಅನುಚ್ಛೇದ. ಇದರಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವಂತೆ ಕಾನೂನಿನ ಮುಂದೆ ಎಲ್ಲರೂ ಸಮಾನರು. ರಾಜ್ಯವು ಧರ್ಮ, ಜಾತಿ, ವರ್ಗ, ಲಿಂಗ, ಜನ್ಮಸ್ಥಳ ಮತ್ತು ಇನ್ನಿತರ ಬಗೆಯಲ್ಲಿ ಭೇದಭಾವ ಮಾಡಕೂಡದೆಂದು ಅನುಚ್ಛೇದ 15(1)ರಲ್ಲಿ ಹೇಳಲಾಗಿದೆ. ಮಹಿಳೆಯರು ಮತ್ತು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರಗಳು ಸೂಕ್ತವಾದ ಮತ್ತು ವಿಶೇಷ ಸವಲತ್ತುಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಿಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಅನುಚ್ಛೇದ 15(3)ರಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದೆ. ಅನುಚ್ಛೇದ 39(ಏ) ನಲ್ಲಿ ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರಗಳು ಪುರುಷ ಮತ್ತು ಮಹಿಳೆ ಇಬ್ಬರಿಗೂ ಸಮರ್ಪಕವಾದ ಜೀವನ ಮಾಡುವ ಹಕ್ಕನ್ನು ನೀಡಬೇಕೆಂದು ಸಹ ಹೇಳಿದೆ. ಹಾಗೆಯೇ, ತನ್ನ ಅನುಚ್ಛೇದ 39(ಡಿ)ಯ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿ ಪುರುಷ-ಮಹಿಳೆ ಇಬ್ಬರಿಗೂ ಭೇದಭಾವವಿಲ್ಲದೆ ಸಮಾನವಾದ ಕೂಲಿಯನ್ನು ನೀಡಬೇಕೆಂದು ಸಹ ತಿಳಿಸಿದೆ. ಅನುಚ್ಛೇದ 42, ಮಹಿಳೆಯರಿಗೆ ಅವರ ಉದ್ಯೋಗಗಳಲ್ಲಿ

ನ್ಯಾಯವಾದ ಮತ್ತು ಮಾನವೀಯ ವಾತಾವರಣವನ್ನು ನೀಡಬೇಕೆಂದು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ. ಮತ್ತು ಅವರಿಗೆ ಮಾತೃತ್ವದ ಅನುಕೂಲಗಳನ್ನು (ರಜೆ, ಇತ್ಯಾದಿ) ಒದಗಿಸಬೇಕೆಂದು ರಾಜ್ಯಗಳಿಗೆ ಆದೇಶಿಸಿದೆ.

ವಿಪರ್ಯಾಸವೆಂದರೆ, ಪುರುಷರು ಮತ್ತು ಮಹಿಳೆಯರ ನಡುವಿನ ಹಕ್ಕುಗಳು ಮತ್ತು ಅವಕಾಶಗಳ ಸಂಪೂರ್ಣ ಸಮಾನತೆಯನ್ನು ಸಾಧಿಸಲು ಇನ್ನೂ ಬಹಳ ಸಮಯದ ಅವಶ್ಯಕತೆಯಿದೆ. ಮಹಿಳೆಯರು ಗುಣಮಟ್ಟದ ಶಿಕ್ಷಣ ಮತ್ತು ಆರೋಗ್ಯ, ಆರ್ಥಿಕ ಸಂಪನ್ಮೂಲಗಳು ಮತ್ತು ರಾಜಕೀಯ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸುವಿಕೆ ಸಮಾನ ಪ್ರವೇಶವನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳುವುದು ಅತ್ಯಂತ ಮಹತ್ವದ್ದಾಗಿದೆ.

ಲಿಂಗ-ಅಸಮಾನತೆ ಕುರಿತು ಅಮರ್ತ್ಯ ಸೇನ್ ರವರ ಅಭಿಪ್ರಾಯ:

ಪ್ರಾದ್ಯಾಪಕರು, ಅರ್ಥಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞರು ಮತ್ತು ಭಾರತೀಯರಲ್ಲಿ ಪ್ರಥಮವಾಗಿ 1998 ರಲ್ಲಿ ನೊಬೆಲ್ ಪಾರಿತೋಷಕ ಪ್ರಶಸ್ತಿ ಪಡೆದ ಅಮರ್ತ್ಯ ಸೇನ್ ರವರು ತಮ್ಮ ಆರ್ಥಿಕ ತತ್ವಗಳಲ್ಲಿ ಲಿಂಗಾಧಾರಿತ ವಿಶ್ಲೇಷಣೆಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಮಾನ್ಯತೆಯನ್ನು ನೀಡಿರುವ ಕಾರಣ “ ಸ್ತ್ರೀ ಸಮಾನತಾವಾದಿ ಅರ್ಥಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞ ಎಂಬ ಹೆಗ್ಗಳಿಕೆಗೂ ಪಾತ್ರರಾಗಿದ್ದಾರೆ. “ ಅಮರ್ತ್ಯ ಸೇನ್ ರವರ ಪ್ರಕಾರ: ಲಿಂಗ ಅಸಮಾನತೆಯು ನೈಸರ್ಗಿಕ ಮಾನವ ಸ್ಥಿತಿಯಾಗಿಲ್ಲ. ಮಹಿಳೆಯರ ಕೆಳಮಟ್ಟದ ಸ್ಥಾನ ಅಥವಾ ಪ್ರಬಲ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿರದ ಕಲ್ಪನೆಯಾಗಿದೆ. ಅವರ ಅನಿಸಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಇದು ಕೃತಕ ವಿಚಾರವಾಗಿದೆ “. ಅಮರ್ತ್ಯ ಸೇನ್ ರವರ ಪ್ರಕಾರ ಲಿಂಗ ಅಸಮಾನತೆ ಎಂಬುದು ಸಾಮಾಜಿಕ ವೈಪಲ್ಯವಾಗಿದೆ. ಲಿಂಗ ಸಮಾನತೆ ಎಂಬುದು ಕೇವಲ ಮಹಿಳೆಯರಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಸಂಗತಿಯಲ್ಲ . ಅದು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಸಂಗತಿಯಾಗಿದ್ದು ಪುರುಷರಿಗೂ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಎಂದಿದ್ದಾರೆ.

ಅಮರ್ತ್ಯ ಸೇನ್ ರವರು ಸ್ವರಚಿಸಿರುವ The Argumentative indian ಕೃತಿಯಲ್ಲಿ ಲಿಂಗ ಅಸಮಾನತೆಯ ಆರು ವಿಭಿನ್ನ ಮುಖಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ಚರ್ಚಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅವುಗಳೆಂದರೆ, ಮೊದನೆಯದಾಗಿ ಬದುಕುಳಿಯುವ ಅಸಮಾನತೆ; ಎರಡನೆಯದಾಗಿ ಜನ್ಮ ಅಸಮಾನತೆ; ಮೂರನೆಯದಾಗಿ ಅಸಮಾನ ಸೌಲಭ್ಯಗಳು; ನಾಲ್ಕನೆಯದಾಗಿ ಮಾಲೀಕತ್ವದ ಅಸಮಾನತೆ ಐದನೆಯದಾಗಿ ಕೌಟುಂಬಿಕ ಅನುಕೂಲತೆಗಳು

ಮತ್ತು ಕೆಲಸಗಳ ಅಸಮಾನ ಹಂಚಿಕೆ ಮತ್ತು ಆರನೆಯದಾಗಿ ಕೌಟುಂಬಿಕ ಹಿಂಸೆ ಮತ್ತು ದೈಹಿಕ ಸಂತಸ್ತೀಕರಣ. ಮಹಿಳೆಯ ಬದುಕಿನ ಅಸಮಾನತೆಯು ಪ್ರಪಂಚದ ಅನೇಕ ಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬರುತ್ತಿದೆ. ಲಿಂಗ ಅಸಮಾನತೆಯು ಮಹಿಳೆಯರ ಅಸಾಧಾರಣ ಮರಣ ಪ್ರಮಾಣಗಳ ಘೋರ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಂಡಿದೆ. ಆರೋಗ್ಯ ರಕ್ಷಣೆ ಮತ್ತು ಪೌಷ್ಟಿಕಾಂಶವನ್ನು ವಿಷಯವನ್ನು ಗಮನಿಸುವುದಾದರೆ ಮಹಿಳೆಯರು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಪುರುಷರಿಗಿಂತ ಕಡಿಮೆ ವಯಸ್ಸಿನ-ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಮರಣ ಪ್ರಮಾಣವನ್ನು ಹೊಂದಿರುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ಸೇನ್ ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಅಮರ್ತ್ಯ ಸೇನ್ ಮತ್ತು ಅರ್ಥಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞ ರಾದಂತಹ ಜೀನ್ ಡ್ರೀಜೆ ರವರು ಒಟ್ಟುಗೂಡಿ ಬರೆದಿರುವ “ An Uncertain Glory E&A&C ” ಎಂಬ ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ವಿವಿಧ ದೇಶಗಳ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಮಾದರಿಯೊಂದಿಗೆ ಭಾರತದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಮಾದರಿ ಕುರಿತು ಚರ್ಚಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ದೇಶದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯಲ್ಲಿ ಮಹಿಳೆಯು ನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತಿರುವ ಪಾತ್ರದ ಕುರಿತು ಬೆಳಕು ಚೆಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ. ಸಾಮಾಜಿಕ ಸೂಚಕಗಳಲ್ಲಿನ ಮಹಿಳಾ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯಲ್ಲಿ ಬಾಂಗ್ಲಾದೇಶವು ಭಾರತಕ್ಕಿಂತ ಮುಂದಿದೆ ಎಂದು ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಪಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಬಾಂಗ್ಲಾದೇಶದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದ ಯೋಜನೆಗಳು, ರಾಜ್ಯನೀತಿಗಳು ಹಾಗೂ ಸರ್ಕಾರೇತರ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಮಹಿಳೆ ಮತ್ತು ಲಿಂಗಗಳ ಮೇಲೆ ಹೆಚ್ಚು ಕೇಂದ್ರಿತವಾಗಿದೆ.

ಅಮರ್ತ್ಯ ಸೇನ್ ರವರು ತಿಳಿಸಿರುವಂತೆ ಮಹಿಳೆಯರು ಮತ್ತು ಪುರುಷರ ನಡುವಿನ ಲಿಂಗ ಅಸಮಾನತೆಯು ವಿವಿಧ ರೂಪಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ. ಪೌಷ್ಟಿಕಾಂಶ, ಆರೋಗ್ಯ ರಕ್ಷಣೆ ಮತ್ತು ಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಅಸಮಾನತೆಗಳು ಕಂಡು ಬರದಿದ್ದರೂ ಆಡಳಿತ ಅಥವಾ ವ್ಯವಹಾರಗಳಲ್ಲಿ ಉನ್ನತ ನಾಯಕತ್ವದ ಸ್ಥಾನಗಳನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳುವಲ್ಲಿ ಪುರುಷರು ಯೋಗ್ಯವಾದ ಸಾಪೇಕ್ಷ ಪ್ರಯೋಜನವನ್ನು ಹೊಂದುವ ಪರಿಣಾಮದಿಂದಾಗಿ ಮಹಿಳೆಯ ಸಮಾನತೆಯ ಅಸ್ತಿತ್ವಕ್ಕೆ ಧಕ್ಕೆಯುಂಟಾಗಿ, ಲಿಂಗ ಅಸಮಾನತೆಯು ಉನ್ನತಮಟ್ಟವನ್ನು ತಲುಪುತ್ತದೆ ಎಂದಿದ್ದಾರೆ.

ಅಮರ್ತ್ಯ ಸೇನ್ ರವರು ದಿ ಆಡಿಯಾ ಆಫ್ ಜಸ್ಟೀಸ್ ಕೃತಿಯಲ್ಲಿ ಸಾಮರ್ಥ್ಯದ ವಿಧಾನವು ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಸಾಧಿಸಲು ಸಮರ್ಥವಾಗಿರುವ ಜೀವನದ ಗುಣಮಟ್ಟದ ಮೇಲೆ ನೇರವಾಗಿ ಕೇಂದ್ರೀಕರಿಸುತ್ತದೆ ಎಂದಿದ್ದು, ಜೀವನದ ಗುಣಮಟ್ಟವನ್ನು 'ಸಾಮರ್ಥ್ಯದ ಪ್ರಮುಖ ಪರಿಕಲ್ಪನೆಗಳ ಪ್ರಕಾರ ವಿಶ್ಲೇಷಿಸ

ಬೇಕು ಎಂದಿದ್ದಾರೆ. ಸಾಮರ್ಥ್ಯದ ವಿಧಾನಗಳಲ್ಲಿ ಲಿಂಗ ಅಸಮಾನತೆಯನ್ನು ನಿರ್ಣಯಿಸುವ ವಿವಿಧ
ಚೌಕಟ್ಟುಗಳ ಕುರಿತು ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಜೀನ್ ಡ್ರಿಚ್ ಮತ್ತು ಅಮರ್ತ್ಯಸೇನ್ ಅವರು ರಚಿಸಿರುವ “ಭಾರತ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಮತ್ತು
ಪಾಲೈಫೈವಿಕೆ” ಎಂಬ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಕೃತಿಯಲ್ಲಿ ಲಿಂಗ ಸಮಾನತೆ ಮಹತ್ವವನ್ನು ಕುರಿತು ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ
ವಿವರಿಸಿದ್ದಾರೆ, ಲಿಂಗ ಸಮಾನತೆ ಮತ್ತು ಮಹಿಳೆಯರ ಮೇಲಿನ ಹಿಂಸೆ, ದೌರ್ಜನ್ಯ, ಅತ್ಯಾಚಾರ ಮುಂತಾದ
ವಿಚಾರಗಳೆಲ್ಲವು ಕೇವಲ ಮಹಿಳೆಯರಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಸಂಗತಿಗಳಾಗಿರದೆ ಅದು ಪ್ರಮುಖ
ಸಾಮಾಜಿಕವಾದ ಸಂಗತಿಗಳಾಗಿವೆ.. ಈ ಸಂಗತಿಗಳಿಂದ ಉಂಟಾಗುವ ಹಾನಿ ಕೇವಲ ಮಹಿಳೆಯರಿಗೆ ಮಾತ್ರ
ಸೀಮಿತವಾದಿದಲ್ಲ. ಅದು ಸಮಾಜಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಹಾನಿಯಾಗಿರುತ್ತದೆ ಎಂದಿದ್ದಾರೆ.

ಸಮಾನ ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಬದುಕಬೇಕಾದ ಮಹಿಳೆ ಮತ್ತು ಪುರುಷರು ಇಂದು ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಕವಲುಗಳಾಗಿ
ತಮ್ಮನ್ನು ತಾವು ಕಂಡುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಇವರಿಬ್ಬರ ನಡುವಿನ ಅಸಮಾನತೆಗಳು ಸಹಜವೆನ್ನುವಂತಹ
ಬೆಳವಣಿಗೆಗಳಾಗಿವೆ. ಇಂತಹ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಸ್ತ್ರೀಯು ಸಮಾಜ ಹೇರಿದ ಜೀವ ವಿರೋಧಿ ನೀತಿ
ನಿಯಮಗಳನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡು ಜೀವಿಸಬೇಕಾದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ತಲೆದೋರಿದೆ ಮಹಿಳೆಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಸಂಗತಿಗಳು
ವೈಯುಕ್ತಿಕವಾಗುವುದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಸಾಮಾಜಿಕವಾದಾಗ ಮಹಿಳೆಯ ಸಬಲೀಕರಣ ಸಾಧ್ಯ. ಸಮಾಜವನ್ನು
ಸಮಾನತೆ ಮತ್ತು ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯದ ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟುವ ಹೊಣೆ ಸ್ತ್ರೀ ಮತ್ತು ಪುರುಷರ ಮೇಲಿದೆ. ಲಿಂಗಾಧಾರಿತ
ಅಸಮಾನತೆಗಳಿಂದ ಇಬ್ಬರೂ ಹೊರಬಂದು ತಮ್ಮನ್ನು ತಾವು ಆರೋಗ್ಯಕರ ಸಮಾಜದ ನಿರ್ಮಾಣಕ್ಕೆ
ಕೈಜೋಡಿಸಬೇಕಿದೆ.

Marginal Groups - Social Justice

Dr Lohia's thoughts in this regard

A discerning marginalized group - is a community school that includes socially, economically and academically backward tribes, scheduled castes and backward castes.

Social justice can be found in two stages. The first is to legalize justice, which prohibits any form of discrimination in the eyes of the law, and makes it criminal. Secondly, by enacting those laws in social practices, they are creating equal opportunities for the socially, economically and academically backward groups and thus increasing social justice towards society as a whole.

Therefore, social justice is a step towards equality and humanity. The concept of this can be traced back to our country. The social struggles of Buddha, Basavanna, Gandhi, Ambedkar and Lohia in this direction are reminiscent.

Dr. Lohia was a visionary, progressive politician who embodied the socialist thought in India's domestic status and praised for a society that does not have such distinctions in all spheres of life. To achieve this, he urged the radical reorganization of social relations that remain at the root of the social fabric of Indian society. He firmly asserted that the social transformation of equality can only be achieved by a system that is deprived of the participation of the backward castes in every sphere of critical roles.

Dr. Ram Manohar Lohia has provided a theoretical grounding for the idea of the 'Sapta' Revolution (Seven Resolutions) to build this ideal society.

They are:

1. Against being a foreign slave and for the freedom movement.
2. Against economic and political inequalities based on the skin colour.
3. Against arms and ammunitions and for the truth movement.
4. For democratic pro people.
5. For equality of men and women.
6. Against economic inequality arising from personal wealth. All the talk to men should be to every woman.
7. Against inequalities between backward and forward castes and for creating special opportunities for backward castes.

Here, I have mentioned some important issues.

1. The equality between Men and Women is very important Lohia has stated. Women should have all opportunities that men have. Women of disadvantaged, tribal, backward, minority classes must be compulsorily educated. Women must organize and fight for their basic rights - rights over property and political rights - through women's unions. Their far-reaching idea is that any women's union should include women from socially, economically and academically oppressed communities. Similarly, all actions to fight for social equality must include women.

2. The economic inequality arising from individual wealth and inequality between backward and forward caste communities and creating special opportunities for the backward. Ram Manohar Lohia has taken serious thoughts about this.

The combination of both of the above is to understand Lohia's thoughts and aspirations. The economic inequality is embedded in Indian caste system-this was Lohia's opinion. The judicious distribution of wealth is the perfect and best way for economic equality. In India, the landless poor labours are mostly from backward castes, so they should be given lands-this Lohia has stressed. The law that Land to the tiller came into existence due to the movement and pressure of Mr. Lohia and with this Land Act also came into existence. This has been a boon to backward castes and backward tribes. This made them economically well. In a country the minimum and maximum income must be 1:10-should be within this limit. Lohia asserts that from this we can attain maximum equality. He has also put a limit on the expenditure on an individual. These perceptions are all for the welfare of the people in marginal groups.

Mr. Lohia is of the opinion that the each and every product's selling price should not be more than one and a half times and we should regulate each product's tax and profit. Persons who hold six and a half acres should be tax free. Lohia was of the view that nationalization was the result of the private sector intensifying racism in the economic map of India. This is what Lohia was fearing and this is what is happening now. For instance, the privatisation of industries and education makes backward castes people getting less opportunities. Lohia emphasized the need to develop equality along with wealth instead of treating a few people with wealth considering that as progress and development. It is on this principle that the overall development of all marginalized communities comes together.

Overall, the main concern of Lohia is to empower the marginalized women, scheduled castes, lower castes, tribals and minorities. They make up to 85 per cent of the country's total population. But still, there are less than 10 per cent in the country's main decisive sectors like politics, military, business, Government's higher posts. To correct this inequality, there should be a reservation of 60 to 70 per cent in these sectors. Then, we can eradicate casteism and increase people's capacity and the people who have remained backward for thousands of years can be equal with the mainstream of the society, if we give them special opportunities. For this to happen, the leader of the state must be from the backward caste. The true democracy is possible only if all castes and all the tribe's participation is included in the administration and with a social equality and a great democracy is achieved

India is remained backward because it is caught in the castes and sub castes splits and it remained without achieving either development or unity. Therefore, the wall between the castes should be pulled down and we should promote community eating and inter caste marriages. Reservations must be made in the government service to promote inter-caste marriage. There must be only one type of schooling, etc. Lohia's thoughts and efforts in mobilizing scheduled tribes, untouchables, woman, backward castes and bringing society into equality gave social movement.

So, all his thoughts are still relevant today.

Marginal Groups - Social Justice

Dr Lohia's thoughts in this regard

A discerning marginalized group - is a community school that includes socially, economically and academically backward tribes, scheduled castes and backward castes.

Social justice can be found in two stages. The first is to legalize justice, which prohibits any form of discrimination in the eyes of the law, and makes it criminal. Secondly, by enacting those laws in social practices, they are creating equal opportunities for the socially, economically and academically backward groups and thus increasing social justice towards society as a whole.

Therefore, social justice is a step towards equality and humanity. The concept of this can be traced back to our country. The social struggles of Buddha, Basavanna, Gandhi, Ambedkar and Lohia in this direction are reminiscent.

Dr. Lohia was a visionary, progressive politician who embodied the socialist thought in India's domestic status and praised for a society that does not have such distinctions in all spheres of life. To achieve this, he urged the radical reorganization of social relations that remain at the root of the social fabric of Indian society. He firmly asserted that the social transformation of equality can only be achieved by a system that is deprived of the participation of the backward castes in every sphere of critical roles.

Dr. Ram Manohar Lohia has provided a theoretical grounding for the idea of the 'Sapta' Revolution (Seven Resolutions) to build this ideal society.

They are:

1. Against being a foreign slave and for the freedom movement.
2. Against economic and political inequalities based on the skin colour.
3. Against arms and ammunitions and for the truth movement.
4. For democratic pro people.
5. For equality of men and women.
6. Against economic inequality arising from personal wealth. All the talk to men should be to every woman.
7. Against inequalities between backward and forward castes and for creating special opportunities for backward castes.

Here, I have mentioned some important issues.

1. The equality between Men and Women is very important Lohia has stated. Women should have all opportunities that men have. Women of disadvantaged, tribal, backward, minority classes must be compulsorily educated. Women must organize and fight for their basic rights - rights over property and political rights - through women's unions. Their far-reaching idea is that any women's union should include women from socially, economically and academically oppressed communities. Similarly, all actions to fight for social equality must include women.

2. The economic inequality arising from individual wealth and inequality between backward and forward caste communities and creating special opportunities for the backward. Ram Manohar Lohia has taken serious thoughts about this.

The combination of both of the above is to understand Lohia's thoughts and aspirations. The economic inequality is embedded in Indian caste system-this was Lohia's opinion. The judicious distribution of wealth is the perfect and best way for economic equality. In India, the landless poor labours are mostly from backward castes, so they should be given lands-this Lohia has stressed. The law that Land to the tiller came into existence due to the movement and pressure of Mr. Lohia and with this Land Act also came into existence. This has been a boon to backward castes and backward tribes. This made them economically well. In a country the minimum and maximum income must be 1:10-should be within this limit. Lohia asserts that from this we can attain maximum equality. He has also put a limit on the expenditure on an individual. These perceptions are all for the welfare of the people in marginal groups.

Mr. Lohia is of the opinion that the each and every product's selling price should not be more than one and a half times and we should regulate each product's tax and profit. Persons who hold six and a half acres should be tax free. Lohia was of the view that nationalization was the result of the private sector intensifying racism in the economic map of India. This is what Lohia was fearing and this is what is happening now. For instance, the privatisation of industries and education makes backward castes people getting less opportunities. Lohia emphasized the need to develop equality along with wealth instead of treating a few people with wealth considering that as progress and development. It is on this principle that the overall development of all marginalized communities comes together.

Overall, the main concern of Lohia is to empower the marginalized women, scheduled castes, lower castes, tribals and minorities. They make up to 85 per cent of the country's total population. But still, there are less than 10 per cent in the country's main decisive sectors like politics, military, business, Government's higher posts. To correct this inequality, there should be a reservation of 60 to 70 per cent in these sectors. Then, we can eradicate casteism and increase people's capacity and the people who have remained backward for thousands of years can be equal with the mainstream of the society, if we give them special opportunities. For this to happen, the leader of the state must be from the backward caste. The true democracy is possible only if all castes and all the tribe's participation is included in the administration and with a social equality and a great democracy is achieved

India is remained backward because it is caught in the castes and sub castes splits and it remained without achieving either development or unity. Therefore, the wall between the castes should be pulled down and we should promote community eating and inter caste marriages. Reservations must be made in the government service to promote inter-caste marriage. There must be only one type of schooling, etc. Lohia's thoughts and efforts in mobilizing scheduled tribes, untouchables, woman, backward castes and bringing society into equality gave social movement.

So, all his thoughts are still relevant today.